

тукъ се касае за 1867 г., т. е. за 10 години по-рано. Кога точно бива изненаданъ докторътъ отъ фалита и бива сломенъ отъ мжката си, не ни казва никой. Ако сждимъ по разпискитѣ и полицитѣ на К. Поповича и Н. Ценова, датувани отъ края на 1865 и отъ януарий 1866 година, би трѣбвало да заключимъ, че катастрофата — материална и духовна — ще е дошла следъ сключването на тѣзи заеми, значи най-рано въ течение на 1866, и навѣрно презъ 1867 г. Защото отъ 15 септемврий 1866 г. ние имаме завещанието на Селимински, писано „при цѣлостъ на всичкитѣ му способности“, както е казано въ текста; а отъ 23 октомврий с. г. ни е запазено едно писмо на Селимински до Хр. Георгиевъ, на български езикъ, гдето нито почеркъ, нито съдържание даватъ да се допуска нѣкакво душевно разстройство, като следствие отъ потреса следъ голѣмата парична загуба. Писмото ни е запазено въ две черновки: едната съ по-краткъ текстъ (срв. по-горе, стр. 405), другата съ по-разширенъ, гдето има и нѣкои нови подробности, твърде важни въ случая. Втората редакция гласи:

Октовря 23. 1866. Браила

Господину Христо Георгиевъ братски въ поздравлявамъ

Ида сась настоящето мы да вы изява какъ самъ живо и здраво, за това времѣ ѣ сега пакъ да сж зафана за обикновенитѣ мои занятїѣ. И таї молимъ вы сторете добря да мы сж испрататъ сичкитѣ полицы и боновы мон, които преставыхъ вамъ за достовѣриѣ на моятъ денежень капиталъ во времето на моитя критически минуты, защото време ѣ сегы да сж разчитамъ сась моиты длазници. И таї оставямъ за фсегда вашъ искренїї прїятель

Докторъ Селимински

Поздравлете отъ моя страна Г-на Гиколеска.

Селимински говори тукъ за нѣкакви свои „критически минути“, преживѣни неизвестно кога, но, както изглежда, не много преди датата на писмото, и за желанието си да разчисти смѣткитѣ си съ своитѣ длѣжници, като получи обратно депозиранитѣ у банкера Хр. Георгиевъ свои полицы и бонове. Ценнитѣ книжа сж били изпратени на сигурно съхранение въ Букурещъ като доказателство за паричния капиталъ на доктора, и то по времето на оная критическа опасностъ, на оная тревога, свързана, изглежда, съ фалита на двамата търговци въ Браила. Може-би следъ първата изненада отъ неустойката, която се е отразила твърде болезнено върху самочувствието и здравето на доктора, настѣпва едно относително успокое-